

Republika Hrvatska
Općinski sud u Gospiću
Stalna služba u Otočcu
Bartola Kašića 7
Otočac

Poslovni broj: P-238/2026-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Gospiću Stalna služba u Otočcu po sutkinji Slavki Nikšić kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Ivica Marića iz Otočca, Marka Marulića 2, OIB: 90429737554, zastupan po punomoćnici Klei Sladović, odvjetnici u Sesvetama, protiv tuženika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, zastupan po punomoćnici Anamariji Udiljak, odvjetnici u Zagrebu, radi isplate i utvrđenja, VPS: 435,80 eura, nakon održane glavne javne rasprave 28. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja osobno i punomoćnika parničnih stranaka, 29. rujna 2026., javno objavivši,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se ništetnom odredba Ugovora o brzom gotovinskom kreditu broj: 9016107220 od 05.09.2011. sklopljenog između tužitelja Ivica Marića iz Otočca, Marka Marulića 2, OIB: 90429737554 i tuženika Privredne banke Zagreb d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, a koja u dijelu članku 1. glasi: „Korisnik kredita obvezuje se istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci jednokratnu naknadu za obradu kreditnog zahtjeva označenu pod točkom (D) u visini od 2,00 % od iznosa kredita.“

II. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, platiti tužitelju Ivici Mariću iz Otočca, Marka Marulića 2, OIB: 90429737554, iznos od 138,89 EUR zajedno s pripadajućom zateznom kamatom počev od 06.09.2011.g., do isplate po stopi koja se do dana 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, do 31. prosinca 2022. godine određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, do 31.12.2023. za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a

od 1.1.2024. se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, u roku 15 dana.

III. Utvrđuje se ništetnom odredba Ugovora o stambenom kreditu broj: 9017784175 od 20.09.2013. sklopljenog između tužitelja Ivice Marića iz Otočca, Marka Marulića 2, OIB: 90429737554 i tuženika Privredne banke Zagreb d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, a koja u članku 14.2. glasi: „Korisnik kredita obvezuje se prije korištenja ili istovremeno s korištenjem kredita platiti Banci naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u visini od 0,70 % (slovima: nulacijelihsedamdesetposto) od iznosa kredita.“

IV. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, platiti tužitelju Ivici Mariću iz Otočca, Marka Marulića 2, OIB: 90429737554, iznos od 296,91 EUR zajedno s pripadajućom zateznom kamatom počev od 26.09.2013.g., do isplate po stopi koja se do dana 31. srpnja 2015. određuje za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, do 31. prosinca 2022. godine određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotnih poena, do 31.12.2023. za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 1.1.2024. se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, u roku 15 dana.

V. Nalaže se tuženiku Privredna banka Zagreb d.d., Radnička cesta 50, Zagreb, OIB: 02535697732, tužitelju Ivici Mariću iz Otočca, Marka Marulića 2, OIB: 90429737554, isplatiti prouzročeni parnični trošak u iznosu od 490,00 eura, sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je ustao tužbom protiv tuženika radi utvrđenja i isplate navodeći da je tužitelj sa tuženikom 5.9.2011. godine sklopio Ugovor o brzom gotovinskom kreditu broj: 9016107220 kojim je tuženik tužitelju odobrio kredit u iznosu od 7.000,00 eura u kunsjoj protuvrijednosti sa rokom otplate od 60 mjeseci. Odredbom čl. 1. predmetnog Ugovora da je tuženik obvezao tužitelja na plaćanje naknade za obradu i odobravanje kredita u visini od 2,00% od iznosa kredita. Tužitelj da je bio primoran platiti tuženiku tzv. ulaznu naknadu kako bi mogao dobiti traženi kredit te mu je na ime takve naknade prilikom isplate kredita tuženik naplatio iznos od 1.046,50 HRK i to 5.9.2011. godine. Nadalje se navodi da je tužitelj sa tuženikom 20.9.2013. godine sklopio i Ugovor o stambenom kreditu broj: 9017784175 kojim je tuženik tužitelju odobrio kredit u iznosu od 42.000,00 eura u kunsjoj protuvrijednosti sa rokom otplate

od 360 mjeseci. Odredbom čl. 14. t.2. predmetnog Ugovora da je tuženik obvezao tužitelja na plaćanje naknade za obradu i odobravanje kredita u visini od 0,70% od iznosa kredita. Tužitelj da je bio primoran platiti tuženiku tzv. ulaznu naknadu kako bi mogao dobiti traženi kredit te mu je na ime takve naknade prilikom isplate kredita tuženik naplatio iznos od 2.237,06 HRK i to 25.9.2013. godine.

Nadalje se navodi da je tuženik obvezao tužitelja na plaćanje predmetnih naknada bez da mu je prethodno ili naknadno jasno i nedvosmisleno predočio strukturu navedenih troškova, način njihova obračuna, razloge visine postotka, razdoblje i konačni iznos. Takve odredbe da čine obvezu tužitelja kao potrošača u potpunosti neodređenom, neodredivom, a time i nepoštenom i ništetnom sukladno čl. 270. Zakona o obveznim odnosima. Naime, da predmetne ugovorne odredbe u cijelosti odgovaraju pojmu nepoštenih ugovornih odredbi iz čl. 96. Zakona o zaštiti potrošača koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja predmetnih Ugovora. Isto tako, da se radi o tipskim, unaprijed formuliranim ugovorima koje je sastavio tuženik kao jača ugovorna strana, o čijim se odredbama nije pojedinačno pregovaralo čime je tužitelju nametnuta obveza s čijim sadržajem nije bio upoznat niti je o njoj mogao pregovarati. Navedene odredbe o naplati ulazne naknade stoga su nepoštene, nejasne i neodređene jer uzrokuju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, suprotno načelima savjesnosti i poštenja te se kao takve imaju smatrati ništetnima. S obzirom na izneseno, predlaže se donošenje presude kao u izreci.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu protivi se tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanom te prvotno ističe prigovor zastare kondemnatornog zahtjeva te ukazuje da posljedično ne postoji niti pravni interes za utvrđenje ništetnosti. Također se prigovara statusu tužitelja kao potrošača. Nadalje, ističe se da nisu ispunjenje sve zakonom propisane pretpostavke da bi se odredbe čl. 14. t. 2. i čl. 1. predmetnih Ugovora o kreditu imale smatrati nepoštenima jer da je nejasno u kojem dijelu i temeljem kojih kriterija je tužitelj ocijenio da bi predmetne odredbe bila ugovorene suprotno načelu savjesnosti i poštenja. Također se navodi da predmetne odredbe ne uzrokuju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana jer da je tužitelj znao koju će tuženik protučinidbu izvršiti na te naknade jer mu je to pojašnjeno od strane službenika tuženika. Osim toga, da je to jasno iz samog naziva naknada te je pojašnjeno i u Općim uvjetima tuženika. Predlaže se odbijanje tužbe i tužbenog zahtjeva u cijelosti.

3. Sud nije prihvatio istaknuti prigovor zastare potraživanja i to iz razloga jer je riječ u pogledu kondemnatornog zahtjeva o restitucijskom zahtjevu na temelju ništetnih ugovornih odredbi, a zastara takvog restitucijskog zahtjeva počinje teći od dana utvrđenja ništetnosti takvih ugovornih odredbi, dakle, u konkretnom slučaju tek od pravomoćnosti prvostupanjske presude kojom je utvrđena ništetnost spornih ugovornih odredbi. Takav stav zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske na sjednici Građanskog odjela od 30. siječnja 2020., broj Su-IV-47/2020.

4. Također Sud nije prihvatio niti prigovor da tužitelj ne bi imao status potrošača. Iz Ugovora o brzom gotovinskom kreditu broj: 9016107220 (list 13 i 14 spisa) proistječe da je, dakle, tuženik tužitelju odobrio kredit kao "brzi gotovinski kredit", dok je iz Ugovora o stambenom kreditu, broj: 9017784175 (list 37 – 44 spisa)

i to toč. 2.1. razvidno da je kredit odobren za kupnju stambene nekretnine. Iz iskaza tužitelja proistječe da je prvi ugovor, odnosno ugovor o brzom gotovinskom kreditu zaključio s tuženikom u njegovoj poslovnici u Otočcu, a da mu je novac trebao radi kupnje automobila, a zbog posla jer da je u to vrijeme radio u Šumariji Donji Lapac, a živio u Otočcu. Sjeća se da mu u banci nisu ništa posebno govorili za ovu naknadu za obradu kredita osim da se ona mora platiti jer da inače ne može realizirati kredit. Ovaj drugi ugovor i to o stambenom kreditu da ga je također realizirao u Poslovnici Otočac, a da mu je novac iz ovog kredita trebao radi kupnje stana. I u tom slučaju da je trebao platiti naknadu za obradu kredita, ali da mu ništa nije posebno objašnjeno osim da je mora platiti, što da je i učinio. Ističe da u vrijeme sklapanja predmetnih ugovora, kao niti u vrijeme njihove otplate nije bio vlasnikom obrta, trgovačkog društva ili OPG-a. Isto tako navodi da je prije potpisivanja ugovora pročitao iste, no, da nije pitao bankara da mu pojasni te ulazne naknade i to iz razloga jer da su ugovori već bili sačinjeni te da je on shvatio da se tu "nema ništa pregovarati" ili tražiti pojašnjenja već da može samo potpisati ili ne potpisati. Nije pratio slučaj "švicarski franak" po medijima jer da je kredit u švicarskim francima već bio otplatio.

5. Iz navedenog proistječe da tužitelj kao fizička osoba nije predmetne kredite koristio u svrhu obavljanja gospodarske, poslovne ili profesionalne djelatnosti, niti za potrebe slobodnog zanimanja iz čega proistječe da su kreditna sredstva korištena isključivo za privatne i osobne potrebe (kupnja osobnog automobila te kupnja nekretnine za stanovanje) te po ocjeni Suda tužitelj ima svojstvo potrošača.

6. Tijekom provedbe dokaza izvršen je uvid u Ugovor o brzom gotovinskom kreditu broj: 9016107220 (list 13 i 14 spisa), u knjigovodstvene kartice (list 9 – 12 spisa te 15 – 36 spisa), Ugovor o stambenom kreditu, broj: 9017784175 (list 37 – 44 spisa) te je saslušan tužitelj u svrhu dokazivanja, list 266 spisa.

7. Tužbeni zahtjev je osnovan.

8. Među strankama je nesporno da su 5.9.2011. godine zaključile Ugovor o brzom gotovinskom kreditu, a kojim je tuženik tužitelju odobrio kredit u iznosu od 7.000,00 eura u kunsjoj protuvrijednosti sa rokom otplate od 60 mjeseci te je nedvojbeno da je odredbom čl. 1. predmetnog Ugovora ugovoreno da tužitelj plaća naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu od 2,00% od iznosa kredita, odnosno tzv. ulaznu naknadu, a što je tužitelj nesporno i platio kako je to razvidno iz knjigovodstvene kartice, list 9 spisa i to 5.9.2011. godine.

9. Također je među strankama nesporno da su 20.9.2013. godine zaključile Ugovor o stambenom kreditu, a kojim je tuženik tužitelju odobrio kredit u iznosu od 42.000,00 eura u kunsjoj protuvrijednosti sa rokom otplate od 360 mjeseci te je nedvojbeno da je odredbom čl. 14. t. 2. predmetnog Ugovora ugovoreno da tužitelj plaća naknadu za obradu kreditnog zahtjeva u iznosu od 0,70% od iznosa kredita, odnosno tzv. ulaznu naknadu, a što je tužitelj nesporno i platio kako je to razvidno iz knjigovodstvene kartice, list 19 spisa i to 25.9.2013. godine.

10. Proistječe da je među strankama sporno da li su navedene ugovorne odredbe nepoštene i kao takve ništetne te shodno tomu da li tužitelju pripada pravo na povrat uplaćenog, na ime tzv. ulaznih naknada.

11. Iz iskaza tužitelja koji je životno logičan i uvjerljiv te ga Sud prihvaća u cijelosti proistječe da tužitelj prilikom sklapanja predmetnih Ugovora nije informiran na koje se konkretno troškove odnose sporne naknade, da tužitelj i tuženik kao ugovorne strane nisu pojedinačno pregovarale o spornim ugovornim odredbama, već su navedene odredbe unaprijed formulirane od strane tuženika, odnosno banke kao trgovca. Iz tog razloga, ovaj Sud drži da su navedene odredbe protivne načelu savjesnosti i poštenja te da je njima uzrokovana značajna neravnoteža u pravima i obvezama ugovornih strana i to na štetu tužitelja kao potrošača te se sukladno čl. 81. st. 1. i 2. i čl. 87. Zakona o zaštiti potrošača (NN br. 96/03, dalje: ZZP/03) iste imaju smatrati nepoštenima i ništetnima.

12. Naime, iz Ugovora o brzom gotovinskom kreditu, list 13 i 14 spisa te iz Ugovora o stambenom kreditu (list 37 – 44 spisa) vidljivo je da je riječ o unaprijed formuliranim Ugovorima (u kojem se samo mijenjaju nazivi ugovornih strana, iznos kredita, rok, otplata i namjena kredita) pripremljenom od strane banke te je izvjesno da tuženik i nije imao izbora da li će prihvatiti takve odredbe ili pak ne. Dakle, u odredbama predmetnih Ugovora kojim odredbama su ugovorene sporne naknade nije izrijeком navedeno na što se iste odnose, naveden je samo postotak, no, ne i određena njihova visina, odnosno struktura takvih naknada te proistječe da nije riječ niti o jasnim niti o razumljivim odredbama. Također valja napomenuti da s druge pak strane tuženik nije pružio niti jedan dokaz za suprotno utvrđenje.

13. Budući Sud drži da su navedene ugovorne odredbe ništetne, to sukladno čl. 323. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23, dalje: ZOO) tužitelju pripada pravo na povrat nesporno plaćenih iznosa od 138,89 eura, odnosno 296,91 euro. Isto tako, valjalo je dosuditi na navedene iznose i zatražene zatezne kamate i to od dana plaćanja, tj. od 6.9.2011. godine, odnosno 26.9.2013. godine pa sve do isplate, a sve sukladno čl. 1115. ZOO-a budući Sud smatra da je tuženik nesavjesni stjecatelj.

14. Budući je tužitelj uspio u parnici to mu je tuženik dužan naknaditi parnični trošak temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a.

15. Trošak je odmjerjen prema ispostavljenom troškovniku (list 268 spisa) te je priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 100,00 eura, nadalje, za sastav podneska od 2.9.2026. kojim se tužitelj očitovao na navode odgovora na tužbu u iznosu od 100,00 eura, za sastav obrazloženog podneska od 17.9.2026. u iznosu od 100,00 eura kojim se tužitelj očitovao na podnesak tuženika od 10.9.2026. godine te za zastupanje na ročištu od 28.9.2026. godine iznos od 100,00 eura, što daje ukupan iznos od 400,00 eura, a sve prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

15.1. Također, priznat je trošak pristojbe na tužbu u iznosu od 30,00 eura te trošak pristojbe na presudu u iznosu od 60,00 eura pa proistječe da je ukupan iznos kojeg je tuženik dužan isplatiti tužitelju na ime prouzročenog parničnog troška, iznos od 490,00 eura.

16. Zatezne kamate na dosuđeni parnični trošak presuđene su temeljem čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a..

17. Temeljem iznesenog, presuđeno je kao u izreci.

U Otočcu 29. rujna 2026.

Sutkinja

Slavka Nikšić

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove presude dopuštena je žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u dovoljnom broju istovjetnih primjerka za sud i protivnu stranu, u roku od 15 dana od dana ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu. O žalbi odlučuje Županijski sud.

O tom obavijest

1. Klea Sladović, odvjetnica u Sesvetama
2. Anamarija Udiljak, odvjetnica u Zagrebu

Broj zapisa: **9-3088d-df395**

Kontrolni broj: **06431-3ac83-304a8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Gospiću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.